

Banja Luka - Blagdan sv. Bonaventure, nebeskog zaštitnika banjolučke katedrale i biskupije, proslavljen je u nedjelju, 15. srpnja svečanim Misnim slavljem u katedrali u Banjoj Luci. Euharistiju je predvodio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s mjesnim biskupom mons. Franjom Komaricom,

biskupom mostarsko-duvanjskom i apostolskim upraviteljem trebinjsko-mrkanskim mons dr. Ratkom Perićem, biskupom kotorskim mons. Ilijom Janjićem, vojnim biskupom u BiH mons. dr. Tomom Vukšićem i pomoćnim biskupom banjolučkim mons. dr. markom Semrenom te uz suslavlje dvadesetak svećenika - biskupijskih, franjevaca i trapista. Na Misi su sudjelovale sestre Klanjateljice Krvi Kristove, Misionarke Ljubavi (majke Terezije), milosrdnice sv. Vinka Paulskog, franjevke i klarise te šestorica banjolučkih bogoslova i drugi vjernici među kojima i ministar za izbjeglice i raseljena lica RS g. Davor Čordaš. U uvodnoj riječi biskup Komarica je na osobit način pozdravio kardinala Puljića, koji je rođen u banjolučkom predgrađu nedaleko od trapističkog samostana „Marija Zvijezda“, sve nazočne biskupe te svećenike među kojima posebno otpravnika poslova Apostolske nunijature u BiH mons. Josepha Arshada, dušobrižnika međunarodne zaklade papinskoga prava „Crkva u nevolji“ (Kirche in Not) p. Martina Barta i izvršnog ravnatelja Freiherra Heeremana von Zuydtwycka i voditeljicu istočnoeuropskog odjela Magdu Kaczmarek. Pozdravio je i vicerektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu don Željka Majića.

Prigodnu propovijed uputio je biskup Vukšić koji je najprije podsjetio da je sv. Bonaventura bio: franjevac, svećenik, vrhovni poglavar Reda, biskup, kardinal, profesor, crkveni naučitelj - mistik i svetac. Kao poruku svetog Bonaventure kršćanima današnjice istaknuo je da su sveci primjeri za nasljedovanje i posebice da su oni su živ dokaz da je svetost u ljudskom društvu zaista moguća. „Zajedno sa dominikancem Tomom Akvinskim i subratom Duns Scotom, Bonaventura sačinjava famozni filozofsko-teološki trio toga vremena. Bonaventura je - u tadašnjoj dominaciji znanja - nastojao da novo znanje ne uguši pobožnost. Kao intelektualac najviše klase bio je prijatelj skromnih i poniznih. Znao je da su te vrline put u Nebo pa je ostao upamćen njegov poznati odgovor subratu Egidiju kako je za spasenje dovoljno ljubiti Boga te kako je moguće da nepismeni voli Boga više negoli najveći učenjak. Dapače, kaže Bonaventura, tomu svom

subratu da je moguće 'vidjeti vrlo jednostavne stare žene, koje u toj ključnoj točki nadvisuju najveće teologe'. Mi danas živimo u vremenu u kojemu, još više negoli ranije, dominira 'kult znanja', u vremenu u kojemu se 'znanje' vrlo često nameće kao najviši kriterij... Kršćanstvo, koje tradicionalno njeguje i znanje, moralo bi biti snažnije u propovijedanju istine da 'glad za znanjem' ne bi smjela zasjeniti prvenstvo čovjekove potrebe za duhovnim", kazao je biskup Vukšić. Napominjući da je sveti Bonaventura stajao jasno na strani jednostavnih i skromnih, često ugroženih, kao sljedbenik svetoga Franje, biskup Vukšić je kazao da je samom svojom pojavom i načinom, svojim primjerom, bio jasan kritičar ondašnje buržoazije koja je, iako malobrojna, sve više dominirala društvom i skoro svim njegovim tijekovima, koje je podređivala svojim interesima. „Živimo u vremenu i krajevima u kojima se oblikuje neka nova buržoazija. Ovo društvo je često tajkunizirano. Ovi novi buržujci nisu brojni ali su, kao i nekadašnji, vrlo moćni. Toliko da često usmjeravaju mnoge procese i život suvremenoga društva... Stoga današnji čovjek treba nove Bonaventure“, rekao je biskup Vukšić. Podsjetivši da je sveti Bonaventura umro 1274. u Lyonu za vrijeme zasjedanja općega crkvenoga sabora, rekao je da je on bio službeni pregovarač s Grcima oko ponovne uspostave jedinstva i da je, zahvaljujući dobrim dijelom Bonaventurinoj teološkoj stručnosti i vještini pregovaranja, 28. lipnja bila potpisana ponovna uspostava jedinstva katolika i pravoslavaca. „Nažalost, to kasnije nije provedeno, pa je zid između Grka i Latina ostao. I ni do danas nije provedeno. Ove dvije katedrale jedna pored druge to naznačuju. A razdjelni zid između tih dvaju dvorišta naznačuje svu dramatiku podjela Latina i Grka. No, potaknuti upornošću i primjerom svetoga Bonaventure, nastavljamo ispovijedati vjeru u 'jednu' Crkvu jer znademo da se zid koji razdvaja ne diže do nebesa. Tamo negdje gore, iznad svih podjela i zidova, postoji ogroman prostor milosne komunikacije. Neka Presveto Trojstvo, to nebesko mnoštvo različitih osoba u jedinstvu, odnosno ta nebeska 'PraCrkva', po zagovoru svetoga Bonaventure, učini da se kršćani ne umore raditi na djelu ponovne uspostave jedinstva“, kazao je biskup Vušić.

Na kraju Mise nazočnima se obratio predstavnik Svete Stolice mons. Arshad koji je iznio najvažnije podatke iz života sv. Bonaventure. Između ostalog, podsjetio je da je Bonaventura u svojoj mladosti bio pogođen tako teškom bolešću da se čak ni njegov otac, koji je bio liječnik, nije nadao da će ga spasiti od smrti. Dodao je da se tada se njegova majka obratila zagovoru sv. Franje Asiškoga nakon čega je sv. Bonaventura ozdravio. „Dok od Gospodina tražimo, po zagovoru sv. Bonaventure, kako bismo u iskušenju mogli doživjeti pomoć milosrđa Božjeg, tražimo i milost od Boga da možemo slušati, shvaćati, razumjeti, i iznad svega živjeti evanđelje. Ovo je dar nad darovima, koji moramo najviše voljeti u svom životu... Pratimo pastire i vjernike ove zemlje molitvom, moleći od Gospodina puninu darova Duha Svetoga i majčinsku zaštitu Marije, Majke Crkve, kako bi nastavili svjedočiti za Boga po primjeru sv. Bonaventure i blaženog Ivana Merza, sina ove biskupije“, kazao je mons. Arshad.

Tijekom Mise pjevao je Katedralni zbor pod ravnanjem s. Damjane Kovačević.

www.ktabkbih.net